

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett jogerős bírósági végzésekről

2018/III. negyedév

2018. harmadik negyedévében összesen 15 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO a szakmai főosztályokkal közösen dolgozott fel. Az egyes oltalmi formákat érintő döntések az alábbiak szerint oszlottak meg:

Védjegy	11 (4 <i>ex parte</i> , 7 <i>inter partes</i>)
Szabadalom	3 (2 <i>ex parte</i>)
Kiegészítő oltalmi tanúsítvány	1 (<i>ex parte</i>)
Használati minta	1 (<i>ex parte</i>)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (11) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság két esetben a Hivatal határozatát megváltoztatta, egy ügyben a döntés hatályon kívül helyezése mellett új eljárásra utasította a Hivatalt. Egy esetben a bíróság megszüntette az eljárást.

SZABADALOM TÁRGYÁBAN SZÜLETETT DÖNTÉS

I. Szt. 49. § (1) és (7) bekezdés

Az Szt. 49. § (1) bekezdése értelmében szabadalmi ügyekben – ha az (6) és a (7) bekezdés nem zárja ki – az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított két hónapon belül igazolási kérelmet lehet előterjeszteni, ha a mulasztás az ügyfél önhibáján kívül következett be. Az igazolási kérelemben valószínűsíteni kell a mulasztás okát és véltenségét.

Az Szt. 49. § (7) bekezdése szerint nincs helye igazolásnak olyan határidőkkel kapcsolatban, amelyek elmulasztásának következményeit az eljárás folytatása iránti kérelemmel el lehet hárítani.

1. A kérelmező az európai szabadalom szövegéről készített fordítás benyújtásával egyidejűleg az európai szabadalom hatályosítását kérte a Hivataltól. A Hivatal a képviseleti jogosultság igazolása érdekében hiánypótlást bocsátott ki, amelyet a kérelmező 2016. május 2. napján átvett, de a megadott határidő alatt – 2016. június 20. napjáig – a hiányt nem pótolta. Ezért a Hivatal az eljárást megszüntette és a fordítást be nem nyújtottnak tekintette. Tájékoztatást adott arról, hogy a döntés megváltoztatása a kézbesítéstől számított 30 napon belül kérhető a

Fővárosi Törvényszéktől, illetve a Hivatalhoz az eljárás folytatása iránt kérelem terjeszthető elő két hónapon belül, az elmulasztott cselekmény egyidejű pótlásával. A végzést a kérelmező cég 2016. szeptember 27. napján vette át. (E13726144/7.)

Az ügyben közösségi képviselő terjesztett elő igazolási kérelmet 2016. szeptember 26-án, egyben csatolta ügyvédi meghatalmazását. A beadvány tartalma szerint a Hivatal által kért, képviseleti jogosultságot igazoló irat rendelkezésre állt, de adminisztrációs rendszerükben fellépő hiba miatt nem került sor annak benyújtására. A Hivatal az igazolási kérelmet elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy nincs helye igazolásnak olyan határidővel kapcsolatban, aminek elmulasztásából eredő jogkövetkezményeket az eljárás folytatása iránti kérelemmel el lehet hárítani. A végzést kézbesítette a kérelmezőnek és a közösségi képviselőnek is, a cég a végzést 2017. február 6-án vette át. (E13726144/10.)

A kérelmező – már magyar szabadalmi ügyvivő képviseletével – 2017. május 12. napján a Hivatal 7. számú végzésének hatályon kívül helyezése érdekében megváltoztatási kérelmet és a megváltoztatási kérelem késedelmes előterjesztése miatt igazolási kérelmet nyújtott be. Előadta, hogy a kérelmező közösségi képviselő szakmai segítségével járt el az ügyben, akinek az ügyvezetésével működő cég egyik női munkatársa bántalmazás áldozata lett, a visszamaradt pszichés problémái miatt mulasztott a munkájában, feldolgozatlan levelek halmozódtak fel nála. Ez azt eredményezte, hogy a közösségi képviselő – akinek a kérelmezői cég továbbküldte a hivatali hiánypótlást előíró levelet – a felhívás létezéséről sem tudott. A mulasztást észelve igazolási kérelmet nyújtott be, ami keresztezte az eljárást megszüntető, 7. számú végzést. Az igazolási kérelem elbírálását megelőzően azonban lejárt a két hónap, amin belül az eljárás folytatása iránti kérelem előterjeszthető, holott arra számított, hogy az igazolási kérelem elbírálása után újabb eljárást lezáró végzést bocsát ki a Hivatal, ami után benyújthatja az eljárás folytatása iránti kérelmét.

A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a Hivatal egyértelmű kitanítást adott a 7. számú elutasító végzés elleni jogorvoslat lehetőségéről és rendjéről, de a kérelmező nem élt határidőben megváltoztatási kérelemmel. A jogi képviselő abbéli várakozása, hogy a Hivatal az igazolási kérelemnek helyt ad és az eljárást folytatja, nem objektív akadály a jogorvoslati kérelem előterjesztésének. A kérelmező tehát nem valószínűsítette a vétlenségét a késedelmes előterjesztésben. Mivel a megváltoztatási kérelem előterjesztésének határideje lejárt és az igazolási kérelem nem alkalmas a mulasztás kimentésére, a bíróság az igazolási kérelmet elutasította, egyúttal a megváltoztatási kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. (3.Pk.22.256/2017/2.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a kérelmező igazolási kérelemmel élt, nem befolyásolja a megváltoztatási kérelem benyújtásának határidejét, mert az igazolási kérelemnek nincs halasztó hatálya, ezért a mulasztás vétlenségre nem lehetett megalapozottan következtetni. (8.Pkf.26.967/2017/3.)

KIEGÉSZÍTŐ OLTALMI TANÚSÍTVÁNY TÁRGYÁBAN SZÜLETETT DÖNTÉS

II. A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: GyR.) 13. cikk (1) bekezdés és 18. cikk; a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: NR.) (17) preambulumbekkezdés és 17. cikk (2) bekezdés; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 81/A. § (1) bekezdés

Az NR. (17) preambulumbekkezdése szerint e rendelet (12), (13) és (14) preambulumbekkezdésében, valamint 3. cikk (2) bekezdésében, 4. cikkében, 8. cikk (1) bekezdés c) pontjában és 17. cikk (2) bekezdésében foglalt részletes szabályok megfelelően irányadók a 1768/92/EGK tanácsi rendeletnek különösen a (9) preambulumbekkezdése, 3. és 4. cikke, 8. cikk (1) bekezdés c) pontja és 17. cikke értelmezéséhez.

Az NR. 17. cikk (2) bekezdése szerint, a tanúsítvány kiadásáról szóló határozat ellen a tanúsítvány időtartamának helyesbítése iránt jogorvoslatnak van helye, ha a tanúsítvány iránti – 8. cikk szerinti – bejelentésben a Közösségen belüli első forgalomba hozatali engedély időpontja hibásan szerepel.

A GyR. 13. cikk (1) bekezdése szerint a tanúsítvány időtartama az alapszabadalom jogszabályban meghatározott oltalmi idejének lejártakor kezdődik, és az alapszabadalom iránti bejelentés benyújtásának napja és a termék Közösségen belüli forgalomba hozatalára vonatkozó első engedély keltezésének napja között eltelt időszak öt évvel csökkentett időtartamával megegyező ideig tart.

A GyR. 18. cikke szerint a 9. cikk (1) bekezdésében említett hatóság vagy a 15. cikk (2) bekezdésében és a 16. cikk (2) bekezdésében említett szerv e rendelet alapján hozott határozatai ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint a nemzeti jog alapján a nemzeti szabadalmak tárgyában hozott ilyen határozatok ellen.

A Ket. 81/A. § (1) bekezdés szerint ha a döntésben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, a hatóság a hibát – szükség esetén az ügyfél meghallgatása után – kijavítja, ha az nem hat ki az ügy érdemére, az eljárási költség mértékére vagy a költségviselési kötelezettségre.

2. A tárgy szerinti SPC megadását követően a jogosult a Ket. 81/A. §-a alapján számítási hibára hivatkozva az SPC lejártának kijavítását kérte a Hivataltól, hivatkozva az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-471/14. sz. ítéletére, amely szerint a GyR. 13. cikk (1) bekezdésében szereplő, a forgalomba hozatali engedély keltezésére vonatkozó hivatkozás az engedély kézbesítésére vonatkozik. A Hivatal a kijavítási kérelmet elutasította, vitatva, hogy számítási hibát vagy elírást tartalmazna az SPC megadásáról szóló határozat. (S1300003/12.)

A jogosult megváltoztatási kérelmében a hivatali döntés megváltoztatását, és az SPC lejárta helyesbítését kérte, a Ket. mellett az NR. 17. cikk (2) bekezdése és (7) preambulumbekézése alapján.

A Hivatal a megváltoztatási kérelemhez kapcsolódóan elvi nyilatkozatot tett.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelemnek helyt adva a Hivatal megadó határozatának helyesbítéséről döntött. A bíróság az eljárást felfüggesztve előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket intézte az EUB-hez a C-471/14. sz. ítélet jogerősen megadott ügyekben való érvényesíthetőségével kapcsolatban:

1) Úgy kell-e értelmezni az NR 17. cikkének (2) bekezdését, hogy e rendelet, vagy a GyR. szerinti SPC iránti bejelentésben "az Unión belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első forgalombahozatali engedély keltezésének napja,, hibásan szerepel akkor, ha ezen időpont az EUB-nek a C-471/14. sz. ítéletében kifejtett jogszabály-értelmezésével ellentétesen került meghatározásra, és ezért az SPC lejárati dátuma helyesbítésének van helye akkor is, ha a tanúsítvány ezen ítélet kihirdetését megelőzően került megadásra, és e döntéssel szembeni jogorvoslati határidő már eltelt?

2) Köteles-e az SPC megadására hatáskörrel rendelkező tagállami iparjogvédelmi hatóság az SPC lejárati dátumát hivatalból helyesbíteni annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön a C-471/14. sz. ügyben hozott ítéletben kifejtett jogértelmezéssel?

Az EUB a kérdéseket befogadta, és a C-492/16. sz. ítéletében a következőképpen határozott:

„1) A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikkét – a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 2009. május 6-i 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy az első forgalombahozatali engedélynek a kiegészítő oltalmi tanúsítvány iránti bejelentésben feltüntetett azon időpontja, amelynek alapján az e tanúsítvány kiadására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság kiszámította annak időtartamát, hibás az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan helyzetben, amikor e hatóság az említett tanúsítvány időtartamát olyan számítási módot alkalmazva határozta meg, amely nem felel meg a Bíróság későbbi ítéletében értelmezett 469/2009 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak.

2) A 469/2009 rendelet 18. cikkét – az 1610/96 rendelet (17) preambulumbekézésével és 17. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy a jelen ítélet rendelkező részének 1. pontjában ismertetetthez hasonló helyzetben a kiegészítő oltalmi tanúsítvány jogosultja az említett 18. cikk alapján az e tanúsítványon feltüntetett időtartam helyesbítése iránti jogorvoslati joggal rendelkezik mindaddig, amíg az említett tanúsítvány nem jár le.”

A Fővárosi Törvényszék az EUB döntését követően az eljárást folytatta és az abban foglaltak alapján a GyR. 18. cikke és az NR. 17. cikkének (2) bekezdése értelmében a tanúsítvány megadásáról szóló határozatban helyesbítette a tanúsítvány lejártának napját és időtartamát, valamint ilyen minőségében megjelölte az értesítés napját. (3.Pk.20.027/2018/6.)

VÉDJEgy TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 3. § (1) bekezdés c) pont és 2. § (2) bekezdés a) pont

A Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyyaltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

A Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján ki van zárva a védjegyyaltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

3. A kérelmező törlési kérelmet nyújtott be a Hivatalhoz a jogosult 215 802 lajstromszámú „miniME” színes szóvédjegye ellen a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontjára és 3. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással. Kérelmében előadta, hogy a támadott védjegy a „mini” és „me” szavakból áll, amelyek a magyar nyelvben megszokottá és általánosan használttá váltak. E szavak felismerése és értelmezése az átlagfogyasztó számára, és különösen a 3D szkennelési technikákat ismerő és igénybe vevő releváns fogyasztók számára nem jelent kihívást. A védjegy szürke-zöld színekombinációja továbbá semmilyen domináns, feltűnő vagy szokatlan megkülönböztető képességgel nem ruházza fel a megjelölést. Állítása bizonyítására csatolt számos olyan dokumentumot, amelyek a megjelölés használatát igazolják.

Kifejtette, hogy a kérelmező mint megbízó és a jogosult mint megbízott között 2013. február 19. napján titoktartási megállapodás, majd 2014. május 28. napján együttműködési megállapodás jött létre jótékonyági sztár-szobor árverés megrendezésére, amelynek során a szobrok alanyának szkennelését a jogosult végezte, míg a kérelmező a saját tulajdonában lévő színes 3D nyomtatóval nyomtatta ki a szobrokat. Álláspontja szerint megfelelően igazolta, hogy a jogosult tudta, hogy a kérelmező a „miniME” megjelölést a védjegybejelentés megtételét megelőzően már használta a kereskedelmi forgalomban.

A jogosult a törlési kérelem elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy jelenleg az egyik legmeghatározóbb 3D szolgáltató Magyarországon. Első „miniME” figuráit 2013-ban készítette, színes „miniME”-ket pedig 2014. január óta készít. Álláspontja szerint sem a „mini”, sem a „me” kifejezések nem leíróak az adott áruk/szolgáltatások tekintetében, továbbá a „me” szó nem közismert a magyar nyelvhasználatban. Hivatkozott továbbá arra, hogy a „miniME” szó nemzetközileg sem általánosan használt, nem alkalmazzák a szkennereket gyártó cégek és a hasonló szolgáltatást nyújtó vállalkozások.

A Hivatal határozatával a kérelmező törlési kérelmének helyt adott és a védjegyet törölte. A Hivatal a rendelkezésre álló adatokat összefüggésben értékelve a törlési kérelmet a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatára (leíró jelleg), valamint a rosszhiszeműsége alapítva nem találta megalapozottnak. A Hivatal a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata tekintetében azonban úgy ítélte meg, hogy a kérelmező megfelelően alátámasztotta, hogy a releváns piacon a bejelentés napját megelőzően is széles körben, általánosan használták a kicsinyített szobrokra ezt a kifejezést. A Hivatal ennek megfelelően törölte a támadott védjegyet. (M1402904/30.)

A Hivatal határozata ellen a jogosult nyújtott be megváltoztatás iránti kérelmet, kérve a törlési kérelem elutasítását és a kérelmező eljárási költségben való marasztalását. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal érdemi döntésével egyetértett, ezért a megváltoztatási kérelmet megalapozottság hiányában elutasította (3.Pk.21.293/2017/8.).

Fellebbezést követően a Fővárosi ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta (8.Pkf.25.114/2018/3.).

II. Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont, Vt. 4. § (4) bekezdés

A Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyvoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. § (4) bekezdés értelmében e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

4. A bejelentő 2016. február 8-án a „gallay” színes ábrás megjelölés (1. sz. ábra) védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó „alkoholtartalmú italok, borok”, a 35. osztályba tartozó „alkohol tartalmú italok, borok forgalmazása”, valamint a 43. osztályba tartozó „szállásadás, vendéglátás” szolgáltatás tekintetében.

1. sz. ábra

A felszólaló részleges felszólalást nyújtott be és kérte, hogy a Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással utasítsa el a védjegybejelentést a 33. osztályba tartozó áruk tekintetében. Előadta, hogy jogosultja a 644 834A számú „Gallo” nemzetközi szóvédjegynek 1995. október 6-i elsőbbséggel, továbbá a 000031005 lajstromszámú „GALLO” európai uniós

szóvédjegynek, amelynek elsőbbsége 1990. április 14., figyelemmel a 130 093 lajstromszámú magyar védjeggyel kapcsolatban feljegyzésre került szenioritásra. Jogosultja továbbá a 007372774 lajstromszámú „Gallo” ábrás európai uniós védjegynek (2. sz. ábra), amelynek elsőbbsége 2008. november 6.

Álláspontja szerint a védjegyek és a megjelölés mind fonetikusan, mind vizuálisan, mind konceptuálisan az összetéveszthetőségig hasonló. Az ábrás védjegy esetében az elemek közötti motivikus vonalvezetési kapcsolat hasonló, csakúgy mint az árujegyzék, tekintettel arra, hogy a felszólalói védjegy a 33. áruosztály egészét lefedi.

A bejelentő álláspontja szerint az összetéveszthetőség nem állapítható meg. A védjegyvoltalom alapjául szolgáló ábrán szereplő Gallay név családi név, a bejelentő házastársának, anyai nagymamájának Gallay Izabellának állít emléket. Sem magyarul, sem más nyelven kiejtve a két szót az nem téveszthető össze.

A Hivatal a megjelölést védjegyként lajstromozta, a felszólalást alaptalannak találta. A megjelölés és a védjegyek összevetésével kapcsolatban a Hivatal utalt arra, hogy a felszólaló szóvédjegyeit és ábrás végjegyet kellett összehasonlítani a színes, ábrás kombinált megjelöléssel. Leszögezte, hogy a két szóvédjegy és a bejelentett színes, ábrás megjelölés nem összetéveszthető, továbbá a felszólalói ábrás védjeggyel sem áll fenn hasonlóság. A Hivatal álláspontja szerint a felszólalói védjegyekben szereplő szóelem idegen hangzású, jelentéstartalommal nem rendelkező kifejezés. Ezzel szemben a bejelentett megjelölésben a szóelem magyaros hangzású, amelynél nagy valószínűséggel hazai családnévre fog asszociálni a fogyasztó. A szavak jelentéstartalma között fennálló különbség is kellő elhatárolást biztosít, így nem áll fenn az összetéveszthetőség veszélye. Indoklásában a Hivatal utalt arra, hogy a bortermékeket fogyasztó átlagfogyasztók a vásárlás során a kereskedelmi gyakorlatban rendszerint nem felületes emlékek alapján döntenek, hanem a vásárlás előtt a szokásos figyelemnél többet fordítanak a termék jellemzőire, így a releváns fogyasztói kör megfelelően tájékozott, figyelmes és körültekintő. (M1600344/21.)

A határozat ellen a felszólaló nyújtott be megváltoztatási kérelmet. Kérte a Hivatal határozatának megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását a 33. áruosztályban. Álláspontja szerint a Hivatal tévesen adott helyt annak az érvelésnek, miszerint a bejegyzés körében relevánsnak tekinthető az, hogy a bejelentés szóeleme egy családnév. A Hivatal nem vette figyelembe, hogy a névviseléshez való jog többszörösen kimerült, a bejelentő nem saját nevét szerepelteti a megjelölésben.

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet alaposnak találta és a Hivatal határozatát megváltoztatta, a védjegybejelentést a 33. áruosztályban elutasította (1.Pk.22.216/2017/6.).

A Fővárosi Törvényszék osztotta azt a Hivatali álláspontot, hogy a két korábbi szóvédjegy és a bejelentés esetében az összetéveszthetőség nem állapítható meg, az ábrás megjelölések összevetése során azonban a vizuális hasonlóságot magasabb fokúnak értékelte, mint a Hivatal. Ami a konceptuális összevetést illeti, nem osztotta a Hivatal arra vonatkozó álláspontját, hogy míg a „gallo” idegen hangzású, addig a „gallay” magyar hangzású név. Ismert magyar nevek között szerepel Galló, Gálló, Gallo családnév. A Hivatal nem indokolta, hogy mit ért a „...bejelentői szavak jelentéstartalma...” megfogalmazás alatt, figyelemmel arra, hogy nem értelmes szavakról, hanem tulajdonnevekről van szó, egyik szónak sincs jelentése. A Hivatali állásponttal szemben a Fővárosi Törvényszék szerint a borterméket fogyasztók figyelme nem kiemelkedő, viszont az a megállapítás osztható, hogy a figyelem elsősorban a termék fajtájára, előállítási helyére, származási helyére terjed ki, mert ezek az információk mérvadók, de a bíróság álláspontja szerint nem bizonyított az a feltételezés, hogy ezáltal a megjelölések vizsgálatára az átlagosnál több időt szentel a vásárló.

A Fővárosi Törvényszék végzése ellen a bejelentő fellebbezett, de a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta (8.Pkf.25.183/2018/5.).

5. A bejelentő 2016. május 9. napján színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte (3. sz. ábra) a 9., 16., 21., 25., 28., 35., 38., 41. és 42. osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru, illetve szolgáltatás tekintetében.

A felszólaló 2016. július 21. napján felszólalást nyújtott be a Hivatalhoz. Elsődlegesen azt kérte, hogy a Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja és (4) bekezdése alapján utasítsa el a védjegybejelentést a 21. osztályba sorolt áruk körében, míg a 9., 16., 35., 38., 41. és 42. osztályok tekintetében korlátozott árujegyzékkel lajstromozza a megjelölést, másodlagosan azt kérte, hogy a Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes terjedelmében utasítsa el a védjegybejelentést.

Felszólalását a 2004. június 17-i elsőbbségű, 185 057 lajstromszámú „TV PAPRIKA” szóvédjegyére alapította. A védjegy a 16. osztályba sorolt „*papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; nyomdaipari termékek: könyvkötészeti anyagok; (újságok könyvek)*” és a 41. osztályba tartozó „*televíziós szórakoztatás, televíziós programok készítése*” szolgáltatások körében áll oltalom alatt.

A felszólaló álláspontja szerint a lajstromozni kért megjelölés konceptuális hasonlósága miatt, asszociatív módon összetéveszthető a jóhírű ellentartott védjeggyel, ezért az nem részesíthető védjegyoltalomban. A bejelentő a Hivatal felhívása ellenére nem válaszolt a felszólalásra.

A Hivatal a felszólalásnak részben helyt adott, és a védjegybejelentést elutasította a 9. osztályba sorolt *„hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; mágneses adathordozók; hanglemezek; CD-k (kompakt lemezek), DVD-k és egyéb, digitális rögzítésű média”* áruk, valamint a 16., 21., 35., 38., 41. és a 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások egésze tekintetében, míg a megjelölést védjegyként lajstromozta a 9. osztályba tartozó *„tudományos célra szolgáló, tengerészeti, földmérő, fényképészeti, mozgóképi, optikai, súlymérő, egyéb mérő-, jelző-, ellenőrző (felügyeleti), életmentő és oktató berendezések és felszerelések; elektromos energia vezetésére, kapcsolására, átalakítására, tárolására, szabályozására vagy ellenőrzésére szolgáló készülékek és berendezések; szerkezetek érmebedobással működő készülékekhez; regiszteres pénztárgépek; számológépek, adatfeldolgozó berendezések, számítógépek; számítógépes szoftverek; tűzoltó készülékek”*; a 25. osztályba sorolt *„ruházati cikkek, cipők, kalapárúk (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru)”* és a 28. osztályba tartozó *„játékok, játékszerek; testnevelési és sportcikkek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; karácsonyfadíszek (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru)”* tekintetében.

A Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára és (4) bekezdésére alapított felszólalást vizsgálva megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegy vizuális és fonetikai szempontból lényegesen különbözik. Konceptuális szempontból azonban fennáll a hasonlóság, mert a megjelölésekben megtalálható egy azonos elem („TV”), a „CHILI” és a „PAPRIKA” szavak jelentése (egymással rokonságban álló Közép-, illetve Dél-Amerikából származó fűszernövények) pedig hasonló. Ezt a fogalmi kapcsolatot a gasztronómiában járatlan fogyasztók is érzékelik, a vizuális és fonetikai eltérések azonban egyértelműen ellensúlyozzák azt és pusztán ezen az alapon nem összetéveszthetőek a megjelölések. Gondolati képzettársítás alapján azonban a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegy között fennáll az összetéveszthetőségig való hasonlóság, mert a megjelölésben és az ellentartott védjegyben található szóelemek jelentései hasonlóak, a fogyasztók azok között könnyen kapcsolatot teremthetnek, a megjelölés ábrás kialakítása pedig tovább erősíti ezt az asszociációs kapcsolatot. A felszólaló reklámkampányában, gasztronómiai kiadványaiban, újságok és szakácskönyvek útján az ellentartott védjegy alatt népszerűsítette főzőcsatornáját, ez pedig erősítheti a fogyasztókban azt a képzetet, hogy a felszólaló olyan védjegycsaládot kíván létrehozni, amelyet hasonló növényekről nevez el.

Az árujegyzékeket összevetve a Hivatal a következőket állapította meg.

A 9. osztályba tartozó *„hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; mágneses adathordozók; hanglemezek; CD-k (kompakt lemezek), DVD-k és egyéb, digitális rögzítésű média”* áruk hasonlóak a 41. osztályba sorolt *„televíziós programokhoz”*, mert a 9. osztályba sorolt fenti eszközök adatrögzítésre, tárolásra

alkalmasak, amelyek a televíziós programok, műsorok készítésének alapvető felhasználási kellékei. A 9. osztályba tartozó további áruk tekintetében azonban áruhasznosság nem áll fent.

A 16. osztályba tartozó *„Papír, karton és ezen anyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; nyomdaipari termékek; könyvkötészeti anyagok”* tekintetében azonosság, míg az *„újságok, könyvek”, „fényképek; papíripari cikkek; papíripari vagy háztartási ragasztóanyagok; anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); nyomdabetűk; klisék (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru)”* áruk tekintetben hasonlóság áll fenn azért, mert ezek az áruk jellemzően papírt, papírárúkat és irodai cikkeket tartalmaznak.

A 21. osztályba sorolt *„Eszközök, edények és tartályok háztartási és konyhai célokra; fésűk és szivacsok; kefék (az ecsetek kivételével); kefégyártáshoz használt anyagok; takarító eszközök; vasforgács; nyers vagy félig megmunkált üveg (kivéve az építéshez használt üveget); üveg-, porcelán- és fajanszárú, amelyek nem tartoznak más osztályokba (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi áru)”* áruk ugyancsak hasonlóak az ellentartott védjegy árujegyzékben szereplő szolgáltatásokhoz, mert azok a háztartási és konyhai eszközök, berendezések, a főzési tárgyú műsorok alapvető kellékei.

A 35. osztályba sorolt *„Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)”* szolgáltatások tekintetében ugyancsak fennáll a hasonlóság, mert a televíziós csatornák műsoraik között rendszeresen végeznek reklámozási tevékenységet, amelyhez szervesen kapcsolódnak a kereskedelmi ügyletek, adminisztrációs tevékenységek. Továbbá ezek a szolgáltatások jellemzők a felszólalói védjegy árujegyzékben szereplő újságokra, nyomdaipari termékekre is.

A 38. osztályban igényelt *„Távközlés”* szolgáltatás hasonló a 41. osztályba sorolt *„televíziós programokhoz”* mert ezek a fogyasztók számára teszik lehetővé, hogy másokkal kapcsolatba lépjenek valamely érzékelő berendezés útján, továbbá a televíziós programok sugárzása távközlési berendezések útján történik.

A 41. osztályba sorolt *„szórakoztatás”* szolgáltatások esetében nagyfokú hasonlóság áll fenn az ellentartott védjegy árujegyzékében szereplő televíziós szórakoztatással és az ezen osztályba sorolt más szolgáltatások esetében is megállapítható a hasonlóság, mert ezek személyek vagy intézmények által, szellemi képességek fejlesztésével kapcsolatban nyújtott szolgáltatásokat jelölnek, melyre az ellentartott védjegy árujegyzékében szereplő televíziós programok is alkalmasak.

Az igényelt 25. és 28. osztályokba sorolt áruk tekintetében áruazonosságot és hasonlóságot nem észlelt a Hivatal.

A Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kizáró ok alkalmazhatóságát vizsgálva a Hivatal megállapította, hogy az ellentartott védjegy jóhírnevet élvez a 16. és a 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében. Ezt támasztják alá a csatolt piackutatási és nézettségi adatok, a marketing összefoglaló és a felszólaló Facebook oldalának látogatottságára vonatkozó adatok, amelyek igazolják, hogy a fogyasztók igen magas hányada ismeri a „TV PAPRIKA” csatornát és a magazint. A Hivatal azt is rögzítette, hogy az előbbi kizáró ok vizsgálata körében megállapított asszociációs hasonlóság kapcsolatot teremt a védjegy és a lajstromozni kért megjelölés között, így a most vizsgált kizáró ok ezen feltétele is teljesül.

Az árujegyzékeket összevetve a Hivatal visszautalt az összetéveszthetőségre alapított kizáró ok körében kifejtettekre, megállapítva, hogy a hasonlóság a 16., 21., 35., 38. és 41. osztályokba sorolt valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében fennáll. Emellett a védjegy jóhírúsége kiterjed a 42. osztályba sorolt szolgáltatásokra is, amelyek a tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó képzetében felidézik a védjegyet. Mindennek eredményeképpen a megjelölés használata tisztességtelen piaci előnyhöz juttatja a bejelentőt.

A 9. osztályba tartozó, korábban hasonlónak minősített árukon kívüli – azaz a „*Tudományos célra szolgáló, tengerészeti, földmérő, fényképszeti, mozgóképi, optikai, súlymérő, egyéb mérő-, jelző-, ellenőrző (felügyeleti), életmentő és oktató berendezések és felszerelések; elektromos energia vezetésére, kapcsolására, átalakítására, tárolására, szabályozására vagy ellenőrzésére szolgáló készülékek és berendezések; szerkezetek érmebedobással működő készülékekhez; regiszteres pénztárgépek; számológépek, adatfeldolgozó berendezések, számítógépek; számítógépes szoftverek; tűzoltó készülékek*” árukról – azt fejtette ki a Hivatal, hogy ezek értékesítési jellemzői és rendeltetése is teljes mértékben különböznek az ellentartott védjegy árujegyzékben szereplő áruképtől, így a védjegy jóhírúsége ezekre nem terjed ki. Hasonlóképpen, a 25. és a 28. osztályba tartozó áruk is olyan mértékben eltérő jellegűek, hogy ezek tekintetében az ellentartott védjegy megkülönböztető képességének vagy jó hírnevének sérelme vagy tisztességtelen kihasználása, illetve ennek a veszélye nem reális. (M1601570/19.)

A bejelentő elsősorban a fenti határozat hatályon kívül helyezését és a Hivatal új eljárásra utasítását, másodsorban – eshetőlegesen – a határozat megváltoztatását és a felszólalás teljes egészében való elutasítását kérte a bíróságtól. Bejelentette, hogy az ellentartott védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a Hivatalnál. A folyamatban lévő eljárást a jelen eljárás előkérdésének tekintette, ezért kérte a hivatali határozat megváltoztatásának tárgyalását ezen eljárás jogerős befejezésig felfüggeszteni. Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a Hivatal lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg a határozatot amiatt, hogy a felszólaló 2016. július 21. napján kelt, az ellentartott védjegy jóhírúségét igazoló beadványát és annak mellékleteit a 16. számú, nyilatkozattételre felhívó végzésének mellékleteként nem küldte meg részére, noha a Hivatal a bizonyítékokat a védjegy jóhírúségének vizsgálatakor figyelembe vette. Végül érdemben is vitatta a határozatban kifejtetteket.

A felszólaló a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte, a támadott határozatot megalapozottnak értékelte.

A Fővárosi Törvényszék elutasította a megváltoztatási kérelmet.

A tárgyalás felfüggesztésére nem adott okot az ellentartott védjegy megszűnésének megállapítása iránti eljárás megindítása, mert bár a védjegy oltalmának fennállta előkérdése a felszólalási eljárásnak, a bejelentő a felszólalási eljárásban is hivatkozhatott volna a védjegy tényleges használatának elmulasztására és ennek következményei már ebben az eljárásban levonhatóak lettek volna a Vt. 4. § (3) bekezdése alapján. E jogával azonban nem élt, az eljárásnak a Hivatal előtti szakaszában önszántából nem adott elő védekezést. Így a tárgyalásnak a kérdéses eljárás befejezéséig való felfüggesztése a Pp. 8. § (2) bekezdésébe ütköző módon akadályozná a jelen eljárás befejezését.

A bíróság egyetértett a bejelentővel abban, hogy a Hivatal lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg határozatát. A Hivatal az ellentartott védjegy jóhírűségének vizsgálatakor a felszólaló 2016. július 21. napján kelt beadványát és annak mellékleteit anélkül vette figyelembe, hogy ezeket a bejelentőnek megküldte volna. Így a bejelentőnek nem volt lehetősége reagálnia ezekre a bizonyítékokra, ezért a Hivatal a Vt. 40. § (3) bekezdését megsértve hozta meg határozatát. A bíróság azonban az eljárási hiba ellenére nem látta indokoltnak hatályon kívül helyezni a határozatot a Vt. 91. § (2) bekezdés b) pontja alapján, mert a felszólaló a jogsértéssel ténylegesen nem szenvedett hátrányt, hiszen a Hivatal előtt egyébként sem adott elő védekezést önszántából, továbbá e bizonyítékokat legkésőbb ebben az eljárásban megismerhette, az azokkal kapcsolatos álláspontját kifejthette, amelyet a bíróság figyelembe vett. Az ügy érdemét tekintve a Hivatal kellően feltárt tényállás alapján helytállóan döntött a megjelölés korlátozott lajstromozásáról. A bíróság a határozatban kifejtett indokolással is egyetértett. (3.Pk.25.899/2016/11.)

A döntés ellen a bejelentő fellebbezett, elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan a végzés megváltoztatását és az oltalomnak a teljes árujegyzékre kiterjedő megadását kérte, harmadlagos kérelme az eljárási költség csökkentésére irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék döntésével és indokaival egyetértett, az elsőfokú végzést helybenhagyta. Rögzítette ugyanakkor, hogy a sem a hivatali, sem az elsőfokú bírósági döntés nem tért ki arra, hogy milyen módon sérti a megjelölés alapos ok nélküli használata a védjegyet, ezért ebben a tekintetben a végzést kiegészítette. (8.Pkf.26.922/2017/3.)

III.Vt. 4. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 4. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos, vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő

használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

6. A bejelentő 2014. november 18-án a „Fitt Pasta” színes ábrás megjelölés (4. sz. ábra) védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 30. áruosztályon belül „gabonakészítmények, malomipari termékek, száraztészták, magasabb tápértékű és vitamin tartalmú száraztészták, fürjtojás felhasználásával készült száraztészták”, valamint a 35. osztályon belül „gabonakészítmények, malomipari termékek és száraztészták kereskedelme” vonatkozásában.

4. sz. ábra

A megjelölés ellen felszólalást nyújtottak be, hivatkozva az alábbi korábbi elsőbbségű európai uniós ábrás védjegyekre:

007593353	
007597198	
009690744	
009691106	
009757031	
012624474	

A felszólaló hangsúlyozta, hogy valamennyi felsorolt védjegyének oltalma kiterjed a 30. áruosztályba tartozó termékekre. Védjegyeinek mindegyike egy, a bejelentett megjelölésben láthatóhoz hasonló levélre emlékeztető ábrát oltalmaz, közülük a 007593353 lajstromszámú védjegy kézi rajzra emlékeztető kialakításban, míg a többi védjegy ugyanezt a formát határozott kontúrral, élénk színekkel ábrázolja. A felszólaló álláspontja szerint valamennyi hivatkozott védjegy hasonlóságot mutat a bejelentett megjelöléssel. A megjelölés és a védjegyek vizuális szempontból nagyfokú hasonlóságot mutatnak, a megjelölések fonetikai

összehasonlítása pedig nem lehetséges, mivel az összehasonlított megjelölések mindegyike csak ábrás elemből áll. Ami pedig a konceptuális hasonlóságot illeti, azt az alapozza meg, hogy valamennyi korábbi védjegy és a bejelentett megjelölés ábrás eleme láttán az átlagfogyasztó is egy levélformára asszociál. Ami a „Fitt Pasta” feliratot illeti, annak nincs döntő szerepe: az árujegyzékre tekintettel (gabonakészítmények, száraztészták), a „pasta” szóelem leírónak tekinthető. Végezetül hivatkozott a gondolati képzettársítás útján létrejövő kapcsolatra. Utalt arra a felszólaló, hogy védjegyei jóhírűnek minősülnek, erre vonatkozóan a www.iglo.hu honlap tartalmára vonatkozó iratokat, marketingköltséggel kapcsolatos táblázatokat, forgalmi adatokat csatolt, illetőleg DVD-n az Iglo különböző termékeivel kapcsolatos televíziós reklámokat mutatott be. Utalt arra, hogy jóhírű védjegyek esetében az összetéveszthetőség veszélye is megnő, hiszen az átlagfogyasztó könnyebben azonosít és téveszt össze egy jóhírű és közismert védjegyet egy másik megjelöléssel.

A Hivatal a bejelentett megjelölés védjegykénti lajstromozását rendelte el, megállapítva, hogy a felszólalásban foglaltak megalapozatlanok. Határozatában a Hivatal rögzítette, hogy a bejelentett színes ábrás megjelölés domináns eleme a „Fitt Pasta” szóösszetétel és az alatta látható stilizált vékony zöld kontúrvonalú ábra. A vizuális hasonlóságot kismértékűnek látta a Hivatal, részben a „Fitt Pasta” szóelem miatt, amely az ellentartott védjegyek egyikében sem szerepel, részben az ábrás kialakítás eltérő volta miatt. Az ellentartott védjegyek egyikének jóhírűsége sem nyert bizonyítást. (M1403470/26.)

A hivatali határozat ellen a felszólaló megváltoztatási kérelmet nyújtott be, kérve a hivatali határozat megváltoztatást és a védjegybejelentés elutasítását.

A Fővárosi Törvényszék szerint a megváltoztatási kérelem nem megalapozott.

A bíróságnak a Hivatalhoz hasonlóan vizsgálnia kellett a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegyek összetéveszthetőségét. Az összetéveszthetőség vizsgálatánál a hivatali határozatban említett szempontokat (vizuális, fonetikai, konceptuális) illetően a bíróság a vizsgálati módszerrel egyetértett és az összetéveszthetőség vizsgálatánál maga is e szempontok szerint járt el. A Fővárosi Törvényszék a megjelölés és a védjegyek összehasonlítása során osztotta a Hivatal megállapításait.

A jóhírűséget illetően a bíróság is arra a következtetésre jutott, hogy a hivatali eljárásban csatolt forgalmi és marketing adatok, reklámanyagok, honlaptartalmak, csomagolás- és termékfotók megfelelően bizonyították a kérelmezői cég Iglo brandjének népszerűségét, közismertségét. Az azonban a csatolt iratokból nem következik, hogy az átlagfogyasztó a termékcsoomagoláson, reklámokban, honlapon látható ábrás védjegyeket és az azokon belül következően elhelyezett „iglo” márkanévet látva, a háttérként szolgáló védjegyeket is felismerné és nem csak az „iglo” név alapján kapcsolná a megjelölést a kérelmezői céghez. (1.Pk.23.926/2017/5.)

IV. Vt. 19. § (1) bekezdés

A Vt. 19. § (1) bekezdés alapján a védjegyhez kapcsolódó és a védjegyoltalomból eredő jogok átszállhatnak és átruházhatók.

7. A kérelmező törlési kérelmet nyújtott be a Hivatalhoz a jogosult 208 472 lajstromszámú „Interware” szóvédjegye ellen a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjára és 5. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással. A kérelmező képviselőjében meghatalmazás alapján ügyvéd járt el, aki a 2017. október 3. napján megtartott tárgyaláson bejelentette, hogy a kérelmező 2017. szeptember 30-án beolvadt egy másik gazdasági társaságba. A tárgyalás során meghallgatott tanú is megerősítette az átalakulással kapcsolatos nyilatkozatot.

A Hivatal érdemi határozatával a törlési kérelmet elutasította, és a határozatot kézbesítette a felek képviselőinek, így a tárgyaláson a kérelmező képviselőjében eljáró ügyvédnek is. 2017. október 31-én az ügyvéd bejelentette a Hivatalnak, hogy képviselői jogosultsága megszűnt, ezért kérte az iratok megküldését a jogutód társaság részére. (M1200811/54.)

A Hivatal határozata ellen a jogutód képviselőjében eljáró új ügyvéd nyújtott be megváltoztatási kérelmet, amelyben kérte a Hivatal határozatának megváltoztatását és a törlési kérelem szerinti döntés meghozatalát. A bíróság felhívására a Hivatal 2018. február 9. napján azt a nyilatkozatot tette, hogy a jogutódlás kérdésében azért nem döntött, mert a korábbi képviselő nyilatkozata a képviselői jog megszűnéséről a határozat meghozatalát követően érkezett meg a Hivatalhoz. Ezzel szemben a kérelmező előadta, hogy a beolvadásra és ezzel együtt a változásbejegyzésre 2017. szeptember 30-án sor került. Kifejtette, hogy a jogutódlás kérdésében annak a hatóságnak kell határozni, amely előtt a jogutódlásra okot adó esemény bekövetkezett.

A Fővárosi Törvényszék megítélése szerint a Hivatal határozata lényeges eljárási szabálysértés miatt érdemi felülbírálatra nem alkalmas, ezért azt hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt új eljárás lefolytatására utasította. A csatolt cégkivonat tanúsága szerint a jogutódlás ténye a hivatali eljárás során következett be, a Hivatal azonban elmulasztotta a felek nyilatkoztatását, illetve okiratok beszerzését a jogutódlás kérdésében annak ellenére, hogy a kérelmező képviselője erről a tárgyaláson tájékoztatta, továbbá az egyik fél az eljárás során megszűnt. A jogutód részére a határozat nem került kézbesítésre, így jogorvoslati joga meg sem nyílt.

A megismételt eljárásban a Hivatalnak nyilatkozattételre kell felhívnia a feleket, amennyiben ezt szükségesnek tartja, majd ezt követően a jogutódlás kérdésében állást kell foglalnia. E határozat jogerőre emelkedését követően folytatható le az eljárás a megfelelő személyek részvételével, majd az eljárás során meghozott érdemi döntés ellen nyújtható be megváltoztatási kérelem. (1.Pk.24.807/2017/8.)